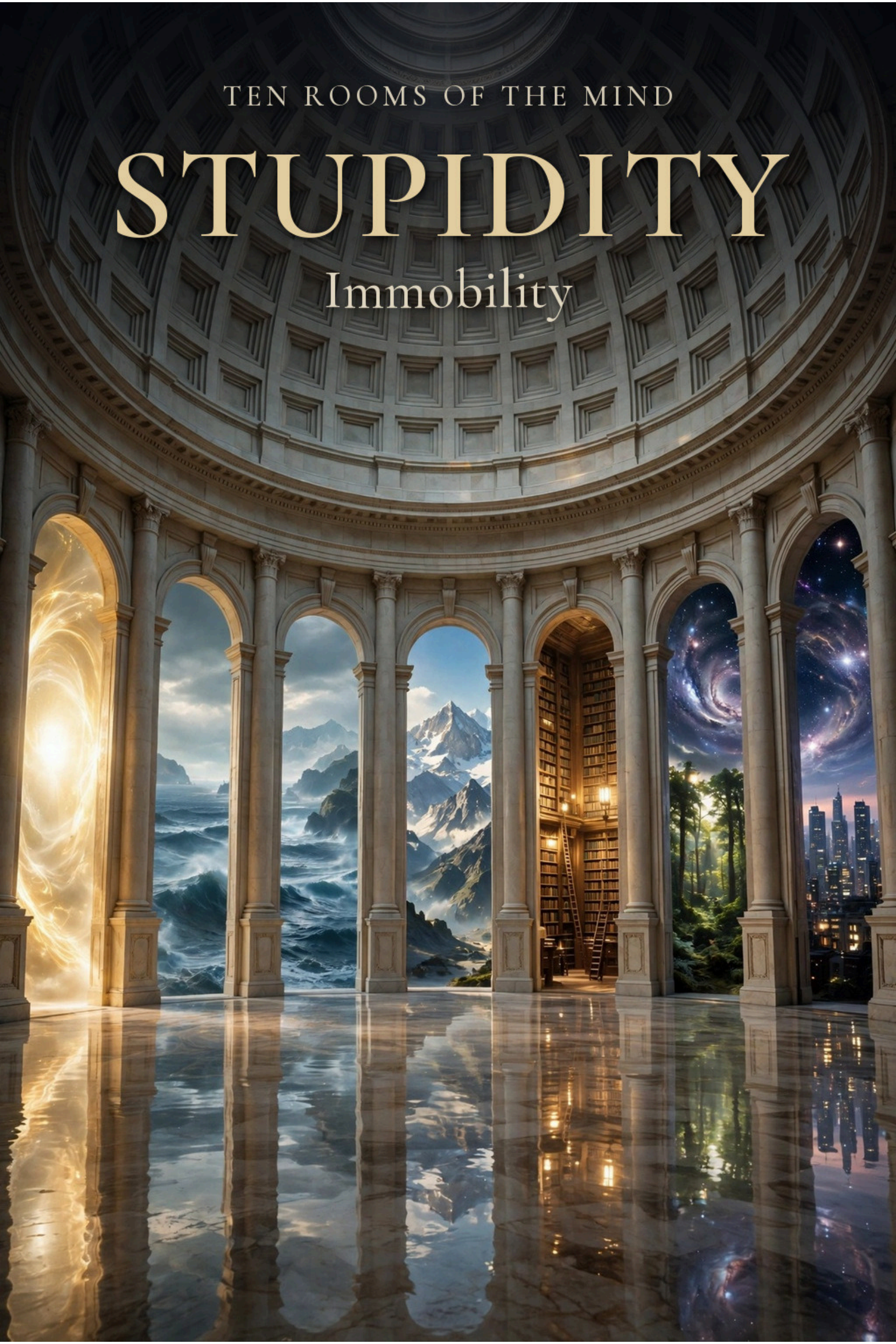

TEN ROOMS OF THE MIND

STUPIDITY

Immobility

GILLETTE-DOMHEID

Stilstand

TIEN KAMERS VAN DE GEEST

Er is een huis dat ieder van ons bewoont zonder het ooit te hebben gekozen.

Het heeft geen adres. Het staat op geen enkele kaart. Toch kennen we het beter dan welke plek ook waar we ooit echt hebben gewoond. Binnen zijn er tien deuren.

Sommige openen we elke dag zonder het te merken.

Andere houden we op slot, alsof ze niets met ons te maken hebben.

En dan zijn er kamers die we niet zelf hebben gebouwd, maar die we toch op de een of andere manier in ons meedragen. Dit is geen theorie.

Het is geen psychologiehandboek dat op een plank ligt te verstoffen.

Het is het verslag van een man die deze tien kamers een voor een heeft doorlopen, vaak zonder te weten waar hij was, en die nu, met een paar jaar meer op zijn schouders, probeert ze te beschrijven precies zoals hij ze heeft beleefd.

Tien deuren.

Ik heb ze allemaal geopend.

Sommige uit nieuwsgierigheid.

Sommige met tegenzin.

Sommige pas toen het al te laat was om terug te keren.

Als deze kamers je bekend voorkomen, is dat niet omdat ze mijn verhaal vertellen.

Het is omdat ze, ergens diep vanbinnen, ook het jouwe vertellen.

Ferdinando

DOMHEID — Stilstand

Jarenlang dacht ik dat domheid hetzelfde was als onwetendheid.

Toen veranderde ik van mening.

Ik zag mensen met weinig opleiding die de wereld begrepen.

En mensen met indrukwekkende diploma's die zichzelf niet konden begrijpen.

Domheid is geen gebrek aan kennis.

Het is de weigering van kennis.

Ze begint op het moment dat we ophouden vragen te stellen.

Het is het gemak van geloven dat wat we weten genoeg is.

Domheid houdt van absolute zekerheid.

Ze haat nuance.

Wantrouwt twijfel.

Heeft altijd een antwoord klaar.

En luistert daarom nooit.

Wanneer de domheid komt, stopt de groei.

En wanneer de groei stopt, gaat het leven door.

Maar zonder ons.

Soms wordt ze bijna een maatschappelijke ziekte.

Ik herinner me een moeder die met haar acht kinderen naar een dokter ging.

Ze was radeloos.

Ze hield vol dat maar één van hen intelligent was en wilde dat de andere zeven verbeterd werden.

De dokter verloor de moed niet.

Zeven consulten.

Zeven recepten.

Zeven facturen.

De moeder vertrok tevreden.

Ze had een diagnose gekregen.

Volgens haar zouden haar kinderen binnenkort anders worden.

Ze bleven precies hetzelfde.

Alleen armer.

Geen enkele behandeling had gefaald.

Het was gewoon niet de ziekte.

De ziekte was van haar.

En geen enkel recept kon haar genezen.

Ferdinando